

NS Strijdkreet

#223

11 / 2025 (136)

Alfred Kotz

Bevel en gehoorzaamheid

Woorden aan Hitlersoldaten

Deel 9

Volksgemeenschap

Je kent de kolonies van kleine tuinen aan de rand van grote steden - deelname aan het vaderland, de vreugde van de bloeiende bloemen en de groei van praktische planten op dit stukje pachtgrond. Je zou denken dat hier tenminste een gemeenschap, gedragen door een dieper doel, zou worden bevestigd. We zijn bijna vergeten hoe armoedig de gemeenschap er nog maar een paar jaar geleden uitzag. Er was een oogstfeest, maar dat droeg niet altijd het gezicht van onze gemeenschap.

Ik herinner me het einde van zo'n festival. De kleurrijke lichten gingen uit. Er klonk een laatste lach en toen speelde een laatkomer, een muzikant, in de stille nacht: "Deutschland über alles! - Wat een moed!

Otto Skorzeny

Duitsland had een slechte smaak gekregen in Duitsland. Woedende mannen gingen tekeer. Ze voelden zich "geprovoceerd". Een paar noten van het Duitse volkslied betekenden voor hen een oorlogsverklaring. Ellende omringde de mensen en ellende omringde Duitsland. Duitsland stond voor zijn doodsuur. Duitse harten waren verslonden door de kromheid van de politieke partijen. Gelijkheid van allen met een menselijk gezicht werd gepredikt, maar men sloeg de schedel van zijn broeder in! De mannen die tijdens de werkdag bij de machines stonden, voelden geen vreugde bij het gezwaai van de hamers en de draaiende tandwielen. Ze zongen niets anders dan het lied van diepe haat.

Deze mannen zagen zichzelf niet als de meesters van de machines, eerder als hun dienaren. Ze waren er niet trots op dat zij degenen waren die het sterke staal vorm gaven, maar de machines regeerden over de mannen, omdat de mannen zichzelf niet regeerden. Ze hadden zich verloren in gedachten die uitmondten in haat, haat tegen het Duitse volk en tegen de machines die eigenlijk alleen tot doel hadden om de mensen te dienen.

Het Duitse leven is sindsdien enorm veranderd! In zo'n korte tijd! Laten we dat nooit vergeten, zodat we niet zondigen tegen wat geworden is en het opnieuw in gevaar brengen! Boven de technologie staat de Duitse mens. De Duitse mannen zijn echter kameraden geworden. Zij zijn de meesters over de machines en voelen weer vreugde aan de gloeiende knijpers. Ze weten nu: zij bevelen de meesters' en het resultaat van deze bevelen en de gehoorzaamheid van de machines dient niet slechts één zakenman, maar de hele Duitse natie.

Een paar jaar geleden geloofde men dat de machines - of de uitvoering van een bepaalde taak - het bedrijf was. Machines alleen en werk alleen zijn nog steeds niet het bedrijf! Het bedrijf wordt gecreëerd door de gemeenschap van leiderschap en navolging. Het vertegenwoordigt de harmonie van geest, creativiteit en materialen. Slimme overwegingen en vaardige handen vormen de grondstoffen en creëren producten die de verkoper op de markt brengt. Het bedrijf heeft echter een ziel, een levend doel dat hoger is dan alleen maar producten maken en ze met winst verkopen.

Hitler-soldaten, jullie staan nu in de bedrijven, of het gebrul van motoren jullie nu omringt of de stilte van het kantoor. Het is aan jullie dat niet alleen hersenen en handen creëren, maar ook de harten van de makers, dat de liefde van iedereen voor hun werk er is en dat werkvreugde gemakkelijk wordt gemaakt. Het gaat niet om een saaie uniformiteit, het gaat erom dat iedereen waarde wordt erkend. Want iedereen is even belangrijk. Maar niemand moet zich belangrijker voordoen, anders vernietigt hij de vreugde en het geloof van de ander. De algemeen directeur is belangrijk. De schoonmaakster is ook belangrijk, zodat hij een schone werkplek heeft.

Bedrijf na bedrijf, groot en klein, fabrieken en thuiswerkplekken, allemaal produceren ze de gemeenschap van creatieve Duitsers, en de eenheid van levensbehoeften voor iedereen. Deze eenheid groeit uit tot het Duitsland dat toebehoort aan deze creatieve mensen, waarin geen plaats is voor mensen die alleen maar nemen. Het groeit uit tot het Duitse volk. Het individu moet dit niet alleen horen. Hij moet het ervaren en begrijpen. Hij begrijpt het het beste door de daad. Jij, Hitlersoldaat, bent de daad! Jij moet *leven als een voorbeeld* van deze gemeenschap voor de volkskameraden! Zij die denken dat ze hun taak kunnen vervullen door grote woorden en daden, zijn geen Hitlersoldaten. Kijk naar hun monden en hun vingers! Ze maken kapot wat Hitler heeft opgebouwd; ze verwonden de zielen van hen voor wie we vechten en die we niet mogen verliezen. Alle Duitsers behoren ons toe. Het hangt van elke man en vrouw af.

Niemand van ons is alleen van zichzelf. Ieder van ons behoort ook toe aan de ander; we wisten dat alleen nog niet. Ieder hoort bij de ander net zoals de ander bij hem hoort. Verzet en opzij gaan helpen niet. We horen allemaal bij elkaar, ook al passeren we elkaar duizend keer op straat zonder elkaar te groeten. We zijn verbonden door de gemeenschap, of we die nu afwijzen of bevestigen.

Ja, het bindt ons zelfs op de laatste reis. Als deze gemeenschap sterft, sterft het volk. We buigen vaak voor deze dwang zonder het te beseffen. Maar het is zo jammer dat we ons niet altijd bewust zijn van deze gemeenschap - haar beleven, ervaren en vreugdevol bevestigen.

Denk hier eens over na: Zou iemand van ons ook maar een glas water krijgen als andere volkskameraden geen pijpen hadden aangelegd, anderen ze hadden gelegd, weer anderen het pompstation hadden bemand, zodat je alleen maar aan een hendel hoeft te draaien? Bedenk je bij het ontbijt dat het brood een lange weg achter zich heeft? Dat een onbekende volkskameraad de grond heeft omgewoeld en het zaad heeft geplant, dat men het graan heeft gemaaid en de oogst heeft thuisgebracht, dat men het meel tot brood heeft gebakken? Je zou niet met droge voeten naar huis kunnen lopen als anderen niet steen na steen hadden gelegd om het trottoir te vormen en weer anderen geen drainagesysteem hadden aangelegd voor het regenwater. Wie heeft onze kleren gemaakt; wie heeft het spoorwegsysteem aangelegd om jullie van dienst te zijn? In een menigte ontmoet je degenen die je huis hebben gebouwd. Je herkent of begroet ze niet. Je leest graag een boek dat je verheft en je helpt je perspectief te verruimen. Denk je ook aan de persoon die het in lange nachten voor je heeft geschreven? Of aan de vakmensen die het gedrukt en gebonden hebben? Kun je zelf een telefoon bouwen die je betrouwbaar kunt gebruiken? Wie bel je in nood naar het ziekbed van een geliefde? Je roept een dokter, een volkskameraad en nog een. Altijd en overal vind je stille getuigen die anderen voor je creëren, zo veel dat je ze niet eens kunt waarnemen.

Je hele wezen hangt van hen af. Weet dat je moet ophouden te bestaan als je volkskameraden ophouden voor jou te scheppen! Niemand van ons kan zich aan deze band onttrekken, zelfs niet de meest koppige eenling.

We willen op zijn minst een bescheiden inspanning doen om ons bewust te worden van deze band, om onze liefde en loyaliteit bij te dragen, zodat het een harmonie van harten wordt. Werken en materialen zijn anders koud en vreugdeloos. Dus staan we op ons werk en in ons volk met onze ijver en onze liefde. Het is niet langer moeilijk voor ons om rekening te houden met anderen. Het wordt gemakkelijk voor ons om van onszelf af te werpen wat anderen zou kwetsen.

De Duitse volksgemeenschap is iets anders dan de verwezenlijking van de marxistische droom van gelijkheid. Onze gemeenschap is gebaseerd op de banden van een bloed, van een volkse soort. Maar het is ondenkbaar dat alle individuen persoonlijke vrienden worden. De eigenschappen en capaciteiten zijn, godzijdank, voor iedereen verschillend. De een is verder gevorderd op intellectueel gebied en de ander heeft vaardige handen. De vioolspeler kan geen biertruck besturen en de vakman kan geen senaatsvoorzitter worden. De eisen van een beroep verhogen de eisen van onderwijs. Intellectuele scholing vereist grotere middelen, die velen onder de honger bij elkaar moeten schrapen. Het is rechtvaardig dat een rechter een hoger salaris krijgt dan zijn typiste, want hij had al lang geen inkomen meer terwijl de typiste dat wel had. De algemeen directeur moet - hij moet - zich anders kleden dan zijn klerk. Hij moet - hij moet - zich kunnen aansluiten bij een culturele kring die overeenkomt met zijn intellectuele niveau.

Het is niet schadelijk voor de volksgemeenschap als een smoking gedragen wordt naar een formele gelegenheid, als de regels niet vragen om een uniform. Het verstoort echter wel de volksgemeenschap als we kritiek hebben op de volkskameraad in smoking. Het ondermijnt de volksgemeenschap als we de persoon met een hoger loon bekritisieren en benijden. We zouden meer moeite moeten doen om beter te kijken en de ander te begrijpen, want hij heeft ook zijn zorgen. Het ligt in onze handen om onze jongen vlijt en ambitie bij te brengen, zodat hij bekwaam wordt en meer kan verdienen.

Nee, de verschillen in rang, klasse en intellectuele belangen vormen geen belemmering voor de volksgemeenschap; het zijn noodzakelijkheden. Wat constructief is en wat gedeeld moet worden, is de helderheid van houding en karakter en het begrip voor de ander, de trots van elke man en vrouw om lid te zijn van de Duitse eenheid. Werken veredelt, als het eerlijk is. Daarom is het verkeerd als iemand zegt: "Ik ben 'maar' een arbeider!" Hij vernedert zichzelf. In de volksgemeenschap is er geen "slechts". Als een weldenkende straatveger zijn werk trouw

en gewetensvol uitvoert, dan bewijst hij de natie een nobele dienst. Deze man staat eindeloos hoger dan een hoogwaardigheidsbekleeder met het karakter van een schurk.

Dit mag echter noch een smoking noch een metselaarschort in de weg staan. Het hart van elke volkskammeraad moet warm zijn voor de ander. Al het andere volgt vanzelf. Dan heeft niemand honger of bevriest het zonder zijn eigen schuld, terwijl anderen in luxe leven zonder het te verdienen.

Hitler-mannen, we zijn vanuit onze vorming - en door onze taken - uitgegroeid tot de volksgemeenschap. Het is aan ons om deze gemeenschap te vormen en haar fundament, namelijk rechtvaardigheid, onverwoestbaar te verankeren. Zoals wij zijn, zo zullen de anderen zijn. We moeten allemaal het hoogste doel vervullen, Duitsland dienen met al onze kracht. Het hangt alleen van dienstbaarheid af. Verdienen is slechts een middel om een doel te bereiken. Het doel is echter het dienen van het volk en het vaderland. Zo zien wij de gemeenschap van het Duitse volk. Zo zien wij Duitsland. Het is aan ons om ervoor te zorgen dat er nooit meer wordt gevloekt omdat er een trompettist speelt: "Deutschland über alles!"

Lager - Plicht - Vaderland

De meeste Duitsers hebben de soldatenschool doorlopen. Het is overbodig om opmerkingen te maken over het uiterlijk vertoon. Ieder van ons, ja zelfs ieder Duits kind weet dat een soldaat rechtop loopt. Iedereen weet dat een rechtschapen man met karakter zijn voet stevig op de aarde zet, in tegenstelling tot degenen die licht stappen. Voor ons is de zelfverzekerde verschijning van de Duitse man natuurlijk. Deze houding, die we vooral van leiders verwachten, is niets anders dan de uitdrukking van een innerlijke volwassenheid.

Opvoeding tot deze volwassenheid is belangrijk. Maar het is niet alleen bepalend. Er moet namelijk al iets aanwezig zijn, waarop de opvoeding kan voortbouwen en waaruit een bepaalde vorm kan worden gevormd, zodat dragen en handelen overeenstemmen. De eerste vereiste is de morele wet in ons, het gevoel van verantwoordelijkheid en het concept van plicht.

Als deze waarden niet in ons aanwezig zijn, dan is ons zogenaamd goede uiterlijk slechts een kostuum of masker. Een tentoongestelde, fijne terughoudendheid moet onderscheiden worden van holheid in die zin dat de afstand tot trivialiteit niet alleen wordt bewaard, maar dat deze wordt bewaard om te beschermen wat belangrijk is.

Het begrip plicht wordt vaak verkeerd gebruikt. We verbazen onszelf er vaak over dat we tegen onszelf zeggen - laten we het openlijk toegeven - dat we een

plicht uit de weg gaan, dat we ons barricaderen achter het begrip plicht. Het gebeurt in het leven dat we af en toe moe zijn, dat we geïrriteerd, teleurgesteld of zelfs verbitterd zijn. Dan horen we de goedkope uitdrukking: "Ik doe mijn plicht en al het andere kan me niet schelen. Laat ze maar doen wat ze willen! Ik houd me met niets anders bezig!"

Wie dat zegt, heeft het punt bereikt waarop het vergeten van plicht begint. "Al het andere doet er voor mij niet toe!" Overgave? "Ik houd me met niets anders bezig!" Dienstweigering, lafheid, desertie? Geef niet toe, kameraden! Heb je misschien zelf je verergering veroorzaakt? Ben je misschien terecht teruggeleid naar de grenzen van je kunnen? Is de "ander" misschien in feite beter dan jij? Probeer je misschien koppig met je hoofd door een stenen muur te rennen zonder op te letten wat je breekt? Of ontbreekt het je aan inzicht en maak je van een molshoop een berg? Heb je verdiend wat je kreeg en is je houding onrechtvaardig?

Laten we echter aannemen dat de andere kant inderdaad aanleiding gaf tot je bitterheid. Was de baas in een slechte bui? Natuurlijk halen we onze schouders op en lopen we weg. Heb je een promotie gemist? Niets meer? Hebben de kleine dagelijkse dingen je moe gemaakt? Ben je afgemat door de jaloezie en gemeenheid van andere mensen? Jij was de zwakkere, hoewel je dacht dat je de betere was. Hebben mensen in wie je geloofde je teleurgesteld? Dat is zeker erg. Maar is het geheel verantwoordelijk voor het falen van individuen? Kijk in plaats daarvan naar de goede mensen om je heen, die je zelf niet mag teleurstellen! Je laat de fatsoenlijke en rechtschapen mensen in de steek als je "je nergens anders mee bezighoudt". We houden van Duitsland zoals het is. Dat betekent niet dat we stilzwijgend accepteren dat er fouten worden gemaakt. We willen een hulp zijn voor alle goede mensen, maar het inferieure bestrijden waar we het ook tegenkomen. Tegenstellingen zijn een natuurwet. Bij licht hoort schaduw; bij het positieve hoort het negatieve. Het grootse en het armzalige liggen dicht bij elkaar. Zelfs op de hoogtepunten van de menselijke levensuitdrukking, bijvoorbeeld in de strijd tussen leven en dood, staan hoog en laag schouder aan schouder. De een staat met een helder en zuiver hart voor de eeuwigheid en vlak naast hem staat een ander die de bezittingen van de gevallenen grijpt. We kijken met trots naar de heldhaftige figuren uit de Duitse geschiedenis, maar we zien niet over het hoofd dat ze omringd waren door verraad en laagheid. Hoeveel grootsheid heeft het nieuwe Duitsland in zo'n korte tijd gecreëerd door trouwe harten en respectabele, ijverige handen, maar hoeveel kleinzieligheid en ellende moest eerst worden weggeveegd!

Onze blik is gericht op al het grootse dat niets te maken heeft met spuug en pots, maar simpelweg de essentie vertegenwoordigt van al het mooie, nobele,

robuuste en gezonde. Daarnaast bestaat inderdaad het kleine en lelijke. Het groeit naar beneden en het kruipt omhoog naar de hoogten, maar het kan alleen leven in de schaduw van het grote. Laat je niet misleiden door deze kleinheid! Het wil groot lijken. Onbeschaamdheid vermengd met slimheid, wendbaarheid en inschikkelijkheid kan zich gemakkelijk voordoen als echte prestatie en echte waarde.

Je hebt de keuze om de ene of de andere kant te bevestigen. Er is geen halverwege. Als je de kleine, de egoïstische, de kring van opportunisten bevestigt, dan blijf je daar. Als je echter de kant van de echte Duitse mannen kiest, kameraad, dan mag je nooit deserteren. We begrijpen je bitterheid, want wij voelen het ook. We zien je struikelen, maar we laten je niet vallen. We leiden je terug naar je lager.

Wat is "plicht"? Wat is "de ander"? Volgens het concept van de persoon die echt alleen maar "zijn werk" wil doen en niet "de ander", zou plicht alleen maar een dwang zijn, zoals het vervullen van een vereiste taak. Als er iets geëist wordt, dan is er iets op de achtergrond dat begint met dwang. Dat soort "plicht" is gewoon buigen voor dwang. Als we tot een handeling gedwongen worden door dreiging met voorschriften, dan wordt onze handeling een dwang die ons van buitenaf wordt opgelegd. Onder plicht verstaan we echter iets heel anders. We willen iets van binnenuit; we worden bewogen door een morele eis: onze liefde, onze overtuiging, onze bevestiging van het leven en ons gemeenschapsgevoel. Deze krachten kunnen zo sterk in ons worden dat ze een dwang voor ons worden, maar dat is niets anders dan de fijnste plicht vanuit het hart. Dan moeten we iets doen wat we willen doen.

Een hoge taak voor alle leiders toont zich hier, namelijk de zorg voor de ziel van de ondergeschikte, zodat deze de harde dwang die van buitenaf op hem wordt gelegd beantwoordt met zijn verlangen, zijn inzicht en zijn vreugde. Het leiderschapscapaciteit van een manager bepaalt of dwang door anderen met bitterheid wordt ontvangen of dat het wordt aangemoedigd door de erkenning dat zijn werk de schepping is van zijn intellectuele gaven of de vaardigheid van zijn handen. Vrijwilligerswerk komt voort uit dezelfde dwang; bereidheid en gehoorzaamheid vormen samen de basis van echte gemeenschap. Ze moeten zich overal laten zien waar Duitse mensen samen staan. Achter het geheel staat weer een dwang, een grote, lotsgebonden, onverbiddelijke dwang, gericht op bestaan of niet-bestaan, die we als gemeenschap alleen beheersen als elk van haar delen de kleine wereld van haar eigen dwang beheerst.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFTRAGSORGANISATION

Nummer 100 September 1973 26. April 2017 (133)

Der Kampf geht weiter !

Siebzeh Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Abstrakte von Massenmord, Verbrechen, Verfolgung und Verunsicherung haben nicht ausgeblendet, das Kern der parolen über unseren heilig gehalten Führer Adolf Hitler zu zerbrechen.

Alle Nationalsozialisten sind wenigstens aufmerksame Volksgenossen. Sie haben die Aufgabe zu erfüllen, unsere weißen Völkern die Erhaltung unserer weißen Völkern.

Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Gefahr des biologischen Völkermord ist heute auch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vorwiegend Gegen ist eben dabei, das Volkermord – gegen alle weißen Völkern (7) zu begreifen. Seine Mord und Erhaltung, Überlebend und Kameradschaft.

Ob "legal" oder "illegal", ob im Wahlkampf oder im Straßenkampf, ob mit Propaganda oder bewaffnet oder auf einem Schießfeld oder bei jeder Nationalsozialisten ist seine Pflicht: Heil Hitler!

Gerhard Lusch

Boletín de Noticias NS
www.nsdapao.org

#1005 19.04.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Informe frontal
Entrevista con Molly
Tercera parte

NSM: Sus proyectos actuales están obviamente relacionados con la filosofía y el arte.

Describe su opinión sobre el impacto de estos temas en la política.

Molly: Bueno, trato de seguir actualizando la galería de fotos, pero sobre todo me he concentrado en Adolf Hitler y el Eje de la Humanidad (www.movingthefrontier.com/truth.htm). Estoy en 21 páginas ahora, y tengo mucho más que hacer. Estudiar la Segunda Guerra Mundial es un absoluto campo de minas de información. Deseo información sobre una cosa y te encuentras con dos cosas más para investigar. Se siente un poco como si fueras un arqueólogo, desenterrando el pasado enterrado. Un pasado que prefieren no sacar a la luz. Podemos volver a agradecer a Internet la avalancha de información y fotografías. A lo largo de los años han salido a la luz cosas extraordinariamente raras

the **NEW ORDER**

Number 179 (133) Founded 1973 April 26, 2017 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and re-education.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Heil Hitler!
Gerhard Lusch

De NSDAP/AO is de grootste leverancier van nationaal-socialistisch propagandamateriaal ter wereld. Zij publiceert honderden boeken en tijdschriften in tientallen talen. Zij biedt ook onderdak aan honderden web-sites.

Inschrijvingsformulier

Abonnement op dit tijdschrift voor de komende twaalf nummers. 30,00 Euro of US\$30.00. [Gelieve te specificeren welke taaleditie u wenst!]

Donatie - *UW steun maakt ons werk mogelijk!*

Name _____

Street _____

Stad _____ Postcode _____

Land _____

(Facultatief) Emailadres / Telefoon _____

Betaal de cheques aan: NSDAP/AO

Mail naar: NSDAP/AO - PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA (Of laat "NSDAP/AO" weg).